

Bilag 4

Flygtningeadministrationen.

Flytning af Melby-lejren til Ry.

Da man umiddelbart efter den tyske kapitulation i maj 1945 undersøgte mulighederne for at skaffe indkvartering for de tyske flygtninge, var Melby-lejren en af de lejre her på Sjælland, der på forhand måtte anses for særlig anvendelig, navnlig hvis den blev udbygget med flere barakker.

I det udvalg, som indenrigsministeriet i henhold til indkvarteringsloven havde nedsat til koordinering af de af myndighederne fremsatte krav om indkvarteringslokaliteter, blev i sommerens løb gentagne gange drøftet spørgsmålet om indretning af Melby-lejren til flygtningeforlægning. Krigsministeriet havde en fast repræsentant siddende i dette udvalg, og på udvalgets møde den 19. juni 1945, hvor i særlig grad Melby-lejrens indretning til flygtningelejr blev drøftet, fremkom der ingen indvendinger fra krigsministeriets side imod en sådan anvendelse af lejren. Tværtimod samtykkede krigsministeriet i indretningen, således at anbringelse af nye barakker i lejren skulle finde sted efter aftale med krigsministeriet. Melby-lejren havde iøvrigt allerede fra den 5. maj 1945 været anvendt til flygtningeforlægning.

På møderne i indkvarteringsudvalget i juni 1945 blev det gentagne gange fremhævet, at krigsministeriet måtte fremsætte sine krav med henblik på de lejre, som krigsministeriet måtte ønske at disponere over, og i mødet den 27. juli 1945 meddelte krigsministeriets repræsentant, at man til at bestride indkvarteringsbehovet på Sjælland ikke ville få brug for Melby-lejren. Dette blev yderligere understreget i en skrivelse fra krigsministeriet af 20. august 1945, der overhovedet ikke omtalte spørgsmålet om en eventuel rømning af Melby-lejren. Ej heller på indkvarteringsudvalgets møder den 24. og 27. august 1945, hvor krigsministeriets skrivelse blev gennemgået, blev spørgsmålet om rømning af lejren omtalt.

Fra flygtningeadministrationens side gik man derfor ud fra, at krigsministeriet fortsat var indforstået med, at lejren blev anvendt til flygtningebrug, og da lejren var vel beliggende i forhold til en udskibningshavn (Frederiksværk), lod man yderligere en mindre del svenske barakker opstille i lejren.

I maj 1946 meddeltes det uden varsel fra krigsministeriet, at militæret ønskede at overtage 600 af de ialt 2 600 pladser, der var indrettet i lejren, og at flygtningeadministrationen måtte fjerne de derudover opstillede tyske og svenske barakker, svarende til henholdsvis 600 og 1 400 pladser. Dette krav var således ensbetydende med en fuldstændig rømning af lejren.

Allerede i december 1945 havde man fra flygtningeadministrationens side erklæret sig indforstået med, at det oprindelige lejrareal blev indskrænket, således at militæret kunne oprette en sommerlejr, og der var blevet stillet en del barakker til indkvartering af de pågældende soldater til rådighed.

I februar 1946 fremkom fra hærens bygningstjeneste en henvendelse, hvori der fremsattes betydeligt videregående krav, bl. a. om ret for hæren til at opsigte flygtningeadministrationens benyttelse af terrænet med et varsel på 3 måneder. Men dette krav blev efter aftale med indenrigsministeriet fuldstændig afvist.

Da krigsministeriet i maj 1946 krævede lejrens fuldstændige rømning, protesterede flygtningeadministrationen bl. a. under hensyn til, at en sådan rømning ville medføre en udgift på 1,3 mill. kr., og flygtningeadministrationen afviste krigsministeriets krav. Imidlertid fremsattes der fra generalkommandoen overfor